

Dobozi Eszter

Akárki, akármilyen is ő...

Mesék hétfejű sárkánya volna?
A krétai bikafejű? Küklopsz-
szemű szörnyeteg? Agyatlan állat?
Arca helyén csak egy lapos tányér:
üresen, mint a sivatag éje.
Fejenincs módján futkos utánad,
mint a lenyakazott hízott kacsa
gyermekkorod udvarán – szédülten,
mielőtt az utolsókat rúgná.
Akárki, akármilyen is ő, elér,
karmait a húsodba mereszti.
Láthatatlan pórázon tart. Láncon!
Mint szívtelen gazdi a kutyáját.
Elérhetetlen, mégis ott dőzsöl
a legféltettebb perceidben is.
Nincs nap, hogy ne üzenne valamit
– hisz műszer, kütyü adódik elég –,
ott van mindenedben. Úgy fog körül,
ahogyan telepatikus áramok.
Elméid, álmaid szivattyúzza ki,
hogy belőled csak annyi maradjon,
amennyit ő akar magának. Azt,
aki voltál őrizned kell pedig!
Nem győzheti le benned a fenyők,
harangok zúgását, nem ölheti
meg a dalt, szirmok esti énekét,
lombkoronák zizegését, ahogy
súgnak kókadón kimondhatatlan
hőben, bírhatatlan sugárzásban,
jégbarlanggá dermedt házában.

Versei közlésével szeretettel köszöntjük Dobozi Eszter költőt, szerkesztőtársunkat születésnapján.
(A Szerk.)

Változat egy Grimm-mesére

Észrevetted? Eléd öntik
a tál lencsét akárhányszor,
s valahányszor megismétlik,
te leguggolsz, lekuporodsz,
letérdelve, hasmánt csúszoa,
pózolva és görnyedezve
kotorászol a hamuban
a szemeket szedegetve,
elmerülsz nyakig, mint tóban,
hamu hamvában, piszokban,
ügyeidből ki se látszol,
egybeszakad éjjel-nappal,
agyad szikkad, nyelved zsibbad,
a gondolat mind elszökik,
öröm-bánat már egyre megy,
nincsen egy szó, egy kép, egy hang,
mi foganva felragyogna,
már nem tudod, mi Föld, mi Ég,
hol a határ, hol a Minden,
ujjaid közt csak a szemek
peregnek és forognak el,
éppúgy, ahogy észrevétlen
napod surran, időd illan,
már nem kérded, mindez miért,
nem faggatod, aki önti,
miért önti folyton-folyvást
ugyanazt az egy tál lencsét,
nem érdekel, ki ő, mi ő,
se arca nincs, hangja sincsen,
fel se fogod, ki parancsa,
hol van, aki elindítja
ezt a gépet tebenned is:
felejts mindent, magad szűnj meg,
ne létezzon, aki volnál...